

РОЗДІЛ 2 АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

УДК 351/354(477):364

DOI <https://doi.org/10.32782/humanitas/2026.1.40>

Валентин МАЛИНОВСЬКИЙ

доктор політичних наук, професор, професор кафедри соціогуманітарних технологій, Луцький національний технічний університет, вул. Львівська, 75, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43018

ORCID: 0000-0003-2017-553 X

Бібліографічний опис статті: Малиновський, В. (2026). Інституційна трансформація центральних органів виконавчої влади у соціальній сфері в умовах сучасних викликів. *Ввічливість. Humanitas*, 1, 314–320, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2026.1.40>

ІНСТИТУЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

Мета роботи – дослідити інституційну трансформацію системи центральних органів виконавчої влади (далі – ЦОВВ) у соціальній сфері України в умовах воєнного стану, децентралізації та реформи державного управління, а також оцінити її вплив на розмежування функцій формування та реалізації соціальної політики – ключового чинника ефективності соціального управління та адміністрування.

Методологія ґрунтується на системному та інституційному підходах із застосуванням структурно-функціонального аналізу, нормативно-правового аналізу та елементів порівняння організаційних моделей. Досліджено зміни у діяльності Міністерства соціальної політики, сім'ї та єдності України (далі Мінсоцполітики), а також ЦОВВ, діяльність яких воно спрямовує та координує, зокрема Пенсійного фонду України, Національної соціальної сервісної служби України, Державної служби України у справах дітей.

Наукова новизна полягає в комплексному аналізі трансформації інституційної архітектури ЦОВВ у соціальній сфері в нових суспільно-політичних умовах, обґрунтуванні логіки функціонального перерозподілу повноважень та уточненні проблем координації між суб'єктами соціального управління та адміністрування.

Висновки. Проведені трансформації сприяли організаційному розмежуванню функцій з формування та реалізації державної соціальної політики шляхом передачі невластивих Мінсоцполітики повноважень до існуючих або новостворених ЦОВВ у соціальній сфері. Водночас залишаються невирішеними окремі проблеми, зокрема недостатня міжвідомча координація, дублювання функцій, незавершеність організаційної моделі ЦОВВ на регіональному та субрегіональному рівнях, а також неузгодженість взаємодії територіальних органів з органами місцевого самоврядування.

Ключові слова: інституційна трансформація, центральні органи виконавчої влади, соціальна сфера, державна соціальна політика, соціальне управління та адміністрування.

Valentyn MALYNOVSKIY

Doctor of Political Sciences, Professor, Professor at the Department of SocioHumanitarian Technologies, Lutsk National Technical University, 75 Lvivska str., Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43018

ORCID: 0000-0003-2017-553 X

To cite this article: Malynovskiy, V. (2026). Instytutsiina transformatsiia tsentralnykh orhaniv vykonavchoi vlady u sotsialnii sferi v umovakh suchasnykh vyklykiv [Institutional transformation of the central executive authorities in the social sphere under contemporary challenges]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 1, 314–320, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2026.1.40>

© В. Малиновський, 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

INSTITUTIONAL TRANSFORMATION OF THE CENTRAL EXECUTIVE AUTHORITIES IN THE SOCIAL SPHERE UNDER CONTEMPORARY CHALLENGES

Purpose. The aim of the study is to examine the institutional transformation of the system of central executive authorities (hereinafter – CEAs) in the social sphere of Ukraine under conditions of martial law, decentralization, and public administration reform, as well as to assess its impact on the delineation of functions related to the formulation and implementation of social policy as a key factor in the effectiveness of social governance and administration.

Methodology. The research is based on systemic and institutional approaches, employing structural-functional analysis, legal and regulatory analysis, and elements of comparative analysis of organizational models. The study examines changes in the activities of the Ministry of Social Policy, Family and Unity of Ukraine (hereinafter – the Ministry of Social Policy), as well as the CEAs whose activities it directs and coordinates, in particular the Pension Fund of Ukraine, the National Social Service of Ukraine, and the State Service of Ukraine for Children.

Scientific novelty. The study provides a comprehensive analysis of the transformation of the institutional architecture of CEAs in the social sphere under new socio-political conditions, substantiates the logic of the functional redistribution of powers, and уточнює coordination challenges among the actors of social governance and administration.

Conclusions. The implemented transformations contributed to the organizational delineation of functions related to the formulation and implementation of state social policy by transferring functions not inherent to the Ministry of Social Policy to existing or newly established CEAs in the social sphere. At the same time, several issues remain unresolved, including insufficient interagency coordination, duplication of functions, the incomplete organizational model of CEAs at the regional and subregional levels, and inconsistencies in the interaction between territorial bodies and local self-government authorities.

Key words: institutional transformation, central executive authorities, social sphere, state social policy, social governance and public administration.

Актуальність проблеми. У сучасних умовах ЦОВВ перебувають у постійному пошуку ефективної моделі функціонування, здатної адекватно реагувати на суспільно-політичні та економічні виклики. Формування такої моделі у соціальній сфері є актуальним завданням, від розв'язання якого залежить ефективність державної соціальної політики та стабільність соціального розвитку. Невирішеність проблеми інституційної трансформації ЦОВВ обмежує можливості проведення структурних і функціональних реформ та знижує ефективність управлінських процесів, що підкреслює важливість дослідження цієї теми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика, що розглядається в статті, досі залишається малодослідженою. Окремі аспекти публічного управління у соціальній сфері досліджували О. Дегтяр (Дегтяр, 2016), Л. Мельничук, Т. Гоголь, П. Горфінов (Melnychuk, 2021), О. Зварич, І. Зварич (Zvarych, 2024). Водночас майже відсутні дослідження, присвячені саме ЦОВВ, які здійснюють державне управління у соціальній сфері, та особливостям їх реформування. Цю проблематику автор досліджував у таких працях (Малиновський, 2020; Малиновський, 2022; Малиновський, 2024).

Метою дослідження є аналіз процесу інституційної і функціональної трансформації

ЦОВВ у соціальній сфері, досягнутих результатів та існуючих проблем.

Виклад основного матеріалу дослідження. У процесі реформи державного управління протягом багатьох років триває пошук оптимальної моделі ЦОВВ у соціальній сфері. У Стратегії реформування державного управління України на 2016-2020 роки у цьому зв'язку зазначалося: «Організація системи ЦОВВ створює перешкоди для розвитку та впровадження єдиної та узгодженої державної політики. Підвищення спроможності КМУ зосереджуватися на вирішенні важливих питань потребує змін у системі ЦОВВ, зміни засад стратегічного планування та механізмів координації» (Деякі питання, 2016).

З метою поліпшення ситуації у 2017 р. Урядом була схвалена Концепція оптимізації системи ЦОВВ, в якій, зокрема йшлося: «Закон України «Про ЦОВВ» визначає статус міністерств як провідних органів у системі ЦОВВ, які забезпечують формування та реалізують державну політику в одній чи декількох визначених КМУ сферах, реалізацію якої покладено на Уряд Конституцією та законами України. Однак на сьогодні у міністерств залишається невикористаний великий потенціал до розвитку спроможності з формування державної політики. Водночас діяльність інших ЦОВВ продовжує зосереджуватися на розробленні

проектів нормативно-правових актів замість якісної реалізації державної політики» (Про схвалення Концепції, 2017).

Це повною мірою стосувалося й ЦОВВ у соціальній сфері, де Мінсоцполітики було переважане виконанням окремих функцій з реалізації державної політики, зокрема управління об'єктами державної власності, контрольна наглядова діяльність та надання соціальних послуг, замість того щоб зосередитися на формуванні державної соціальної політики. Зазначений стан негативно впливав на вироблення якісної соціальної політики держави, що призводило до збільшення бюджетних видатків на існуючі соціальні програми і проекти. Відсутність стратегічного бачення розвитку соціальної сфери на основі аналізу та стратегічного планування заважало виявляти, прогнозувати, попереджувати проблеми, досягати встановлених довгострокових цілей.

За результатами оцінки стану справ у системі державного управління, проведеної за участю Програми підтримки вдосконалення врядування та менеджменту (SIGMA) та оприлюдненої у вересні 2018 р., були визначені такі проблемні аспекти:

- відсутність ефективного та орієнтованого на результат механізму спрямування і координації членами КМУ діяльності ЦОВВ (надмірне втручання в оперативну діяльність замість стратегічного управління та політичного нагляду за результатами діяльності ЦОВВ);

- незавершеність процесу реформування міністерств, відсутність організаційного розділення функцій з формування та реалізації державної політики;

- відсутність методологічних підходів до проведення реформування ЦОВВ, зокрема щодо перегляду функцій та повноважень таких органів, їх передачі від міністерств до інших ЦОВВ, місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування в рамках децентралізації повноважень або суб'єктів, не наділених владними повноваженнями (Про схвалення Концепції, 2017).

Такий стан був наслідком попередніх адміністративних реформ, яким бракувало системності, послідовності, наукового обґрунтування та продуманості. Кожна з проведених реформ часто обмежувалася перерозподілом владних

повноважень і кадровоструктурними перестановками, що не призвели до формування оптимальної моделі виконавчої влади, здатної адекватно реагувати на сучасні виклики та загрози. Непродумані зміни в системі ЦОВВ набули системного характеру: без ґрунтового аналізу та функціонального аудиту ухвалювалися рішення щодо трансформацій, таких як зміна статусу, ліквідація, об'єднання, перейменування, перетворення або приєднання органів. Перманентні ліквідації та реорганізації значною мірою знизили ефективність діяльності ЦОВВ та спричинили додаткові бюджетні витрати. У результаті штучність і невідповідність структурної моделі виконавчої влади реально існуючим завданням держави у відповідний період стали серйозною перешкодою для ефективного виконання покладених на неї функцій (Малиновський, 2013, с. 22).

З метою упорядкування системи ЦОВВ, Концепцією оптимізації системи ЦОВВ 2017 р. було відтворено систему, вперше запроваджену у 2010 р. на основі функціонального підходу: 1) Міністерства; 2) інші ЦОВВ (служби, агентства, інспекції), діяльність яких спрямовується і координується КМУ через відповідних членів Уряду; 3) ЦОВВ зі спеціальним статусом, особливості функціонування яких визначені Конституцією та законами України.

У Концепції підкреслювалося, що основними завданнями міністерств є стратегічне планування діяльності, забезпечення формування державної політики, координація та моніторинг її реалізації. Обсяг функцій з прямої реалізації державної політики в міністерствах має бути мінімальним. Міністерства поступово позбавляються функцій з надання адміністративних послуг, інспекційнонаглядових функцій та управління об'єктами державної власності. Функції з реалізації державної політики повинні бути зосереджені не в міністерствах, а в інших ЦОВВ, кожен з яких виконує функції відповідно до свого виду (служба, агентство, інспекція) (Про схвалення Концепції, 2017).

У 2018 р. у межах реформи державного управління Урядом було утворено Державну соціальну службу України (далі – Держсоцслужба) як ЦОВВ, діяльність якого спрямовується і координується КМУ через Міністра

соціальної політики (Про утворення, 2018). Основним завданням Держсоцслужби була реалізація державної політики щодо контролю за дотриманням вимог законодавства у сфері соціального захисту населення та забезпечення прав дітей. Однак, як зазначалося у Концепції реалізації державної політики щодо соціального захисту населення та захисту прав дітей (далі – Концепція), «Мінсоцполітики продовжує виконувати значну кількість функцій з реалізації державної політики з зазначених питань». З огляду на це виникла потреба у «створенні державного органу виконавчої влади як соціальної сервісної служби для реалізації державної політики соціального захисту населення та захисту прав дітей, а також здійснення державного контролю та нагляду за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки та з питань дотримання прав дітей» (Про схвалення Концепції, 2020).

Реалізація положень Концепції здійснена шляхом інституційної реорганізації: 26 серпня 2020 р. Держсоцслужбу було перетворено на *Національну соціальну сервісну службу України (далі – Нацсоцслужба)* – ЦОВВ, діяльність якого спрямовується і координується КМУ через Міністра соціальної політики. Нацсоцслужба реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення, здійснює державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальних послуг та соціальної підтримки, а також забезпечує дотримання прав дітей (Положення про Національну, 2020).

Створення Нацсоцслужби було викликане необхідністю інституційної трансформації механізмів реалізації державної соціальної політики у рамках децентралізованої моделі публічної влади. Передача частини повноважень органам місцевого самоврядування, розширення мережі надавачів соціальних послуг та впровадження сервісного підходу зумовили потребу в ЦОВВ, спроможному здійснювати контроль за дотриманням законодавства під час надання соціальної підтримки, координувати взаємодію інституцій соціального захисту, проводити моніторинг і оцінку якості соціальних послуг та забезпечувати дотримання прав дітей.

Зі створенням Нацсоцслужби, Мінсоцполітики позбулося багатьох невластивих міністер-

ству функцій соціального управління, зокрема контрольно-наглядового і моніторингового характеру. Це дало можливість Мінсоцполітики зосередитися на формуванні політик у соціальній сфері і через ЦОВВ організувати їх ефективну реалізацію. Водночас на Нацсоцслужбу було покладено цілу низку функцій, які не входили до компетенції інших ЦОВВ, що суттєво підвищило ефективність соціального управління та адміністрування.

У процесі реформи децентралізації постала потреба у створенні окремого ЦОВВ, який би реалізовував державну політику у сфері захисту прав дітей, соціальної підтримки сімей з дітьми та розвитку сімейних форм виховання й усиновлення. 19 січня 2022 р. КМУ створив Державну службу України у справах дітей як ЦОВВ зі спеціальним статусом, проте її становлення було призупинене початком повномасштабної агресії РФ проти України. Лише у 2023 р., з урахуванням нових викликів (велика кількість дітей-сиріт, депортація дітей), Уряд відновив реалізацію цього задуму. Первісний варіант надання Службі у справах дітей статусу ЦОВВ зі спеціальним статусом створював юридичні та управлінські колізії, адже вітчизняна модель виконавчої влади передбачає зосередження державної соціальної політики в межах відповідальності одного міністерства – Мінсоцполітики. Створення «автономного» органу, підпорядкованого КМУ, могло розбалансувати єдину систему соціального управління. У зв'язку з цим, 29 вересня 2023 р. КМУ створив *Державну службу у справах дітей – ЦОВВ*, діяльність якого спрямовується і координується через Міністра соціальної політики та реалізує державну політику у сфері захисту прав дітей, соціальної підтримки сімей з дітьми, оздоровлення та відпочинку дітей, розвитку сімейних форм виховання та усиновлення (Деякі питання, 2023).

Інституційне призначення Державної служби у справах дітей полягає в забезпеченні цілісної та скоординованої державної політики щодо дитинства, що охоплює захист прав дитини та підтримку сім'ї як базового соціального середовища її розвитку. Служба реалізує державну політику у сфері захисту прав дітей, соціальної підтримки сімей з дітьми, оздоровлення та відпочинку дітей, розвитку сімейних форм виховання та усиновлення.

На відміну від органів соціального захисту, які зосереджені переважно на наданні матеріальної підтримки, Служба виконує координаційну та наглядову функцію, спрямовану на дотримання правових і соціальних стандартів у сфері захисту прав дітей.

Останніми роками відбулася масштабна трансформація *Пенсійного фонду України* (далі – ПФУ), що реалізує державну політику у сфері пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню (Про затвердження положення, 2014). ПФУ, який раніше займався виключно пенсійними виплатами, перетворився на головного оператора всіх соціальних виплат у державі.

Ключові етапи трансформації ПФУ:

1. 1 січня 2023 р. був ліквідований Фонд соціального страхування України, а його функції передані ПФУ.

2. Передача функцій призначення субсидій та пільг.

3. Розширення функцій у 2024–2025 роках.

Зазначена трансформація ПФУ істотно змінила його функціональну природу з розширенням сфери відповідальності за традиційні межі пенсійного забезпечення, фактично перетворивши його на багатофункціональний орган соціального адміністрування. Це дало можливість:

1. Створити єдиний центр фінансового контролю за соціальними потоками.

2. Підвищити прозорість призначень через автоматичну верифікацію даних.

3. Забезпечити безперервність виплат в умовах воєнного стану та масової міграції населення.

Після реорганізації та перейменування у липні 2025 р. Міністерства соціальної політики у *Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності*, суттєво розширилися його повноваження. Окрім традиційної соціальної сфери, додалося формування та реалізація державної політики у сфері національної єдності та захисту прав українців за кордоном, зокрема:

– з питань національної єдності України та спільного розвитку;

– з питань української національної самосвідомості;

– з питань інформаційної політики єдності України та стратегічних комунікацій (у частині повноважень з питань національної єдності України);

– з питань забезпечення визначених законодавством України прав та інтересів осіб, які виїхали за кордон, та створення умов для їх добровільного повернення до покинутого місця проживання або інтеграції за новим місцем проживання в Україні (Положення про Міністерство, 2025).

Зважаючи на викладене, можна констатувати, що останнім часом у соціальній сфері відбулися певні позитивні зміни у формуванні оптимальної системи ЦОВВ. У цьому контексті доцільно зазначити, що Уряд запроваджує нові інституційні форми соціального управління та адміністрування. Мається на увазі створення 17 грудня 2025 р. державного підприємства ТОВ «Агенція національної єдності», статутний капітал якого належить державі у розмірі 100 %. Здійснення повноважень з управління корпоративними правами держави покладено на Мінсоцполітики. На Агенцію покладено виконання функцій державного управління у сфері національної єдності. При цьому зазначимо, що така новація суперечить положенням Стратегії реформування державного управління, де зазначено: «Усі владні функції та повноваження міністерств та інших ЦОВВ виконуються ними безпосередньо. Виконання таких функцій та повноважень іншими суб'єктами (державними підприємствами, установами та організаціями) не допускається» (Стратегія реформування, 2018). Це вказує на потенційні юридичні та управлінські колізії, що можуть виникнути у процесі реалізації такого інституційного підходу.

Висновки. Проведене дослідження свідчить, що процес формування оптимальної моделі ЦОВВ у соціальній сфері в Україні є складним і не позбавлений помилок. Збройна агресія РФ суттєво актуалізувала проблему інституційної спроможності держави, що потребувало внесення корективів у вироблення та реалізацію соціальної політики та розширення повноважень відповідних інституцій. З цією метою було розширено функції Мінсоцполітики, ПФУ, Нацсоцслужби та реорганізовано Державну службу у справах дітей.

Завдяки проведеним діям досягнуто таких результатів:

1) оптимізовано систему ЦОВВ з раціональним розподілом функціоналу та повноважень, зокрема організаційно розмежовано функції з формування та реалізації державної соціальної політики;

2) запроваджено ефективний та орієнтований на результат механізм спрямування та координації Міністром соціальної політики діяльності ЦОВВ соціальної сфери;

3) підвищено інституційну спроможність Мінсоцполітики щодо формування державної соціальної політики, підготовки та випровадження ключових національних реформ

у соціальній сфері, спрямованих на підвищення рівня соціального захисту населення та надання якісних соціальних послуг.

Попри позитивні зрушення, з'являються проблеми, пов'язані з новими викликами, що постають перед соціальною сферою. Зокрема державна політика у сфері національної єдності вимагає відповідних підходів її формування та організаційних форм її реалізації.

Подальші дослідження доцільно зосередити на оцінюванні ефективності діяльності ЦОВВ, їхньої взаємодії з місцевими органами публічної влади, адаптивності в умовах кризових ситуацій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Дегтяр О. Роль системи публічного управління в соціальній сфері суспільства. *Публічне урядування*. 2016. № 1 (2). С. 89–94.
2. Melnychuk L., Hohol T., Gorinov P. Implementation of innovations in the public administration system for the social sphere: reform of the deinstitutionalization process in Ukraine. *Public Policy and Accounting*. 2021. № 2 (4). С. 9–16. DOI: [https://doi.org/10.26642/ppa-2021-2\(4\)-9-16](https://doi.org/10.26642/ppa-2021-2(4)-9-16)
3. Zvarych I., Zvarych O. Principles of public administration in the modern social sphere of Ukraine. *Salud, Ciencia y Tecnologia – Serie de Conferencias*. 2024. Vol. 3. DOI: <https://doi.org/10.56294/sctconf2024.767>
4. Малиновський В. Я. Підходи до оптимізації публічного управління соціальною сферою. *Соціальна допомога і соціальна робота: виклики сучасності* : зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Луцьк, 22–23 трав. 2020 р.). Луцьк : ІВВ Луцького НТУ, 2020. С. 65–71.
5. Малиновський В. Я. Роль Кабінету Міністрів України у соціальній сфері. *Соціальна допомога і соціальна робота: виклики сучасності* : матеріали III Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Луцьк, 2022 р.). Луцьк : ЛНТУ, 2022. С. 22–25.
6. Малиновський В. Роль та місце Національної соціальної сервісної служби у механізмі реалізації державної соціальної політики. *Соціально-психологічна допомога і соціальна робота: виклики сучасності* : матеріали V Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Луцьк, 18–19 квітня 2024 р.). Луцьк : відділ іміджу та промоції ЛНТУ, 2024. С. 135–141.
7. Деякі питання реформування державного управління України : розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 черв. 2016 р. № 474-р. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/474-2016-%D1%80%ED20160624#Text> (дата звернення: 01.04.2026).
8. Про схвалення Концепції оптимізації центральних органів виконавчої влади : розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 груд. 2017 р. № 1013-р. *Урядовий кур'єр*. 2018. 20 січ. С. 11.
9. Малиновський В. Я. Стан і перспективи адміністративної реформи в Україні. *Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили. Серія: Політологія*. 2013. Т. 212, вип. 200. С. 21–22.
10. Про утворення Державної соціальної служби : постанова Кабінету Міністрів України від 12 груд. 2018 р. № 1070. *Урядовий кур'єр*. 2018. 22 груд. С. 10.
11. Про схвалення Концепції реалізації державної політики щодо соціального захисту населення та захисту прав дітей : розпорядження Кабінету Міністрів України від 26 серп. 2020 р. № 1057-р. *Урядовий кур'єр*. 2020. 1 верес. С. 8.
12. Положення про Національну соціальну сервісну службу України : постанова Кабінету Міністрів України від 26 серп. 2020 р. № 783. *Урядовий кур'єр*. 2020. 5 верес. С. 10.
13. Деякі питання Державної служби у справах дітей : постанова Кабінету Міністрів України від 29 верес. 2023 р. № 1048. *Урядовий кур'єр*. 2023. 5 жовт. С. 4.
14. Про затвердження Положення про Пенсійний фонд України : постанова Кабінету Міністрів України від 23 лип. 2014 р. № 289. *Урядовий кур'єр*. 2014. 2 серп. С. 22.
15. Положення про Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності України : постанова Кабінету Міністрів України від 21 лип. 2025 р. № 904. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/904-2025-%D0%BF#Text> (дата звернення: 01.04.2026).

16. Стратегія реформування державного управління України на період до 2021 року : розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 черв. 2016 р. № 474 (в редакції розпорядження КМУ від 18 груд. 2018 р. № 1102-р). *Урядовий кур'єр. Орієнтир*. 2019. 20 лют. С. 11.

REFERENCES

1. Diehtiar O. (2016). *Rol systemy publichnoho upravlinnia v sotsialnii sferi suspilstva [The role of the public administration system in the social sphere of society]. Publichne uriaduvannia*. 1 (2), S. 89–94 [in Ukrainian].
2. Melnychuk, L., Hohol, T., & Gorinov, P. (2021). *Implementation of innovations in the public administration system for the social sphere: reform of the deinstitutionalization process in Ukraine. Public Policy and Accounting*, (2(4), 9–16. Retrieved from [https://doi.org/10.26642/ppa-2021-2\(4\)-9-16](https://doi.org/10.26642/ppa-2021-2(4)-9-16) [in English].
3. Zvarych I, Zvarych O. (2024). *Principles of public administration in the modern social sphere of Ukraine. Salud, Ciencia y Tecnología – Serie de Conferencias [Internet]*. Vol.3, Sep. 1. Retrieved from <https://doi.org/10.56294/sctconf2024.767> [in English].
4. Malynovskyi V. Ya. (2020). *Pidkhody do optymizatsii publichnoho upravlinnia sotsialnoiu sferoiu [Approaches to optimizing public management of the social sphere]. Sotsialna dopomoha i sotsialna robota: vyklyky suchasnosti : zb. materialiv Vseukr. nauk.-prakt. konf. (m. Lutsk, 22–23 trav. 2020 r.). Lutsk: LNTU*. S. 65–71 [in Ukrainian].
5. Malynovskyi V. YA. (2022). *Rol Kabinetu Ministriv Ukrainy u sotsialnii sferi [The role of the Cabinet of Ministers of Ukraine in the social sphere]. Materialy III Vseukr. nauk.-prakt. konf. «Sotsialna dopomoha i sotsialna robota: vyklyky suchasnosti»*. Lutsk, LNTU. S. 22–25 [in Ukrainian].
6. Malynovskyi V. (2024). *Rol ta mistse Natsionalnoi sotsialnoi servisnoi sluzhby u mekhanizmi realizatsii derzhavnoi sotsialnoi polityky [The role and place of the National Social Service in the mechanism of implementing state social policy]. Sotsialno-psykholohichna dopomoha i sotsialna robota: vyklyky suchasnosti : materialy V Vseukr. nauk.-prakt. konf. (m. Lutsk, 18–19 kvitnya 2024 r.). Lutsk: viddil imidzhu ta promotsiyi LNTU*. S. 135–141 [in Ukrainian].
7. *Deiaki pytannia reformuvannia derzhavnoho upravlinnia Ukrainy [Some issues of reforming the public administration of Ukraine]: skhvaleno rozporjadzh. Kab. Ministriv Ukrainy vid 24.06.2016 r. № 474-r. Verkhovna Rada Ukrainy*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/474-2016-%D1%80/ed20160624#Text> [in Ukrainian].
8. *Pro skhvalennia Kontseptsii optymizatsii tsentralnykh orhaniv vykonavchoi vlady [On approval of the Concept of optimization of central executive bodies]: skhvaleno rozporjadzh. Kab. Ministriv Ukrainy vid 27.12.2017 r. № 1013-r. Uryadovyi kurier*. 2018. 20 sich. S. 11 [in Ukrainian].
9. Malynovskyi V. YA. (2013). *Stan i perspektyvy administratyvnoi reformy v Ukraini [State and prospects of administrative reform in Ukraine]. Naukovi pratsi Chornomorskoho derzh. un-tu im. Petra Mohyly. Seriya: Politolohiia*. 2013. T. 212. Vyp. 200. S. 21–22 [in Ukrainian].
10. *Pro utvorennia Derzhavnoi sotsialnoi sluzhby [On the establishment of the State Social Service]: postanova Kab. Ministriv Ukrainy vid 12.12.2018 r. № 1070. Uryadovyi kurier*. 2018. 22 hrud. S. 10 [in Ukrainian].
11. *Pro skhvalennia Kontseptsii realizatsii derzhavnoi polityky shchodo sotsialnoho zakhystu naseleння ta zakhystu prav ditey [On approval of the Concept of implementation of state policy on social protection of the population and protection of children's rights]: zatv. rozporjadzh. Kab. Ministriv Ukrainy vid 26.08.2020 r. № 1057-r. Uryadovyi kurier*. 2020. 1 veres. S. 8 [in Ukrainian].
12. *Polozhennia pro Natsionalnu sotsialnu servisnu sluzhbu Ukrainy [Regulations on the National Social Service of Ukraine]: postanova Kab. Ministriv Ukrainy vid 26.08.2020 r. № 783. Uryadovyi kurier*. 2020. 5 veres. S. 10 [in Ukrainian].
13. *Deyaki pytannia Derzhavnoi sluzhby u spravakh ditey [Some issues of the State Service for Children]: postanova Kab. Ministriv Ukrainy vid 29.09.2023 r. № 1048. Uryadovyi kurier*. 2023. 5 zhovt. S. 4 [in Ukrainian].
14. *Pro zatverdzhennia polozhennia pro Pensiinyi fond Ukrainy [On approval of the Regulation on the Pension Fund of Ukraine]: postanova Kab. Ministriv Ukrainy vid 23.07.2014 r. № 289. Uryadovyi kurier*. 2014. 2 serp. S. 22.
15. *Polozhennia pro Ministerstvo sotsialnoi polityky, simi ta yednosti Ukrainy [Regulations on the Ministry of Social Policy, Family and Unity of Ukraine]: zatv. postanovoyu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21.07.2025 r. № 904. Verkhovna Rada Ukrainy*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/904-2025-%D0%BF#Text>
16. *Stratehiia reformuvannia derzhavnoho upravlinnia Ukrainy na period do 2021 roku [Strategy for reforming the public administration of Ukraine for the period until 2021]: skhvaleno. rozporjadzh. Kab. Ministriv Ukrainy vid 24.06.2016 r. № 474 (v redaktsii rozporjadzh. Kab. Ministriv Ukrainy vid 18.12.2018 r. № 1102-r). Uryadovyi kurier. Oriientyr*. 2019. 20 lyut. S. 11.

Дата першого надходження статті до видання: 20.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 16.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 05.05.2026